

32

176

פואה יקרה,

הפעם הזכיר מכתבך במדת־מה את יריעותיך הרחבות והססגוניות מ"הימים הטובים". אכן ניכר בו אי שקט רב - לא ייפלא ולא יגונה. כאן עצבנות לא מעטה בגלל המלה *some* (ראי בפ.פ. מהבוקר),¹ רצונו לומר שישחררו רק אחדים מאתנו ולא את כולנו. נקותי הדרגה, כשטנר ושינקרבסקי, בטוחים שהם יקופחו ואילו גריני' יצר לעצמו תאוריה שישחררו את כל חברי מפא"י ויותר אך הוא לבדו.

אדם זה הוא מזוכיסט גמור וכל משאלתו היא להיות מעונה ונרדף ומופלה לרעה מאחרים. ולא שהוא באמת רוצה בזה, אלא יש לו סיפוק נפש עצום מהניחוחים והסקרות.

משיחתי עם דודיק נוכחתי שוב מה נורא הדבר שילד כה ער ופיקח גדל בפרק־גיל זה ללא אב. כשנפרדנו וראיתיו רץ מאתי אל השער, והוא כה קטן וצנום, נתחמץ לבי בקרבי שכך עלתה לו.

זה לחוד - ולחוד זורם שטף החיים. ובכן בקשתי שטוחה לפניך: ברכה לחוטר־ישיים להולדת בנם! הצלחה מעין זו של הניה, כי בת יש להם כבר. אנא, ראי אם יש לו טלפון בחיפה, ואם אין שלחי מברק: *moshe bikshani lishloach lakhem birkhato halevavit lehuledet bitkhem* איזה שוטה אני! רק לאחר שגמרתי נזכרתי כי אפשר להבריק באותיות עבריות.

נשיקות,

מ.

הראיתם את הניפנוף שלנו מהחלון? ניפנפנו כמטורפים! ראינו את המכונית עומדת על הכביש, אך מחמת הרוחק לא הבחנו באנשים.

1 להביא את הקטע בפ.פ.

2 יורק קולומביה -